

Antal Timer, som de have Ret til at fordrø til Hvile i Døgnet, ligesom en Bestemmelse om en bestemt ngenlig Fridag. Forholdet er nu saaledes, at ifølge Tyendeloven er Tyendet fuldstændig prisgivet de Ordre, som Husbonden giver det, og jeg mener, at der burde have nogen Garanti til Fordeel for Tyendet paa dette Omraade. Jeg vil altsaa tillade mig at anbefale disse Tanker, som jeg her har tilladt mig at fremføre, til velvillig Overvejelse.

Justitsministeren (Kellermann):

Jeg skal med Hensyn til den ærede sidste Taler's Bemærkninger indskrænke mig til at udtale, at dersom man vilde forhindre denne Lov fra at komme ud og i det hele taget vilde standse denne Sag, kunde man ganske vist ikke vælge noget bedre Middel dertil end det, som den ærede sidste Taler foreslog, nemlig at knytte den sammen med en Revision af Tyendeloven i det hele, og i Særdeleshed naar Revisionen af Tyendeloven skulde være af den Bestaffenhed, som den ærede Taler omtalte. Derfor, som sagt, har man Lyft til at standse Sagen, vil det ganske vist være et meget probat Middel dertil. Har man derimod Lyft til at fremme Sagen, tror jeg, for det første, at man bør afholde sig fra at jette den i Forbindelse med en saa stor Opgave, som det vilde være at revidere hele Tyendeloven, om man end ikke vil gaa saa vidt i at afvige fra den hidtil gældende Opfattelse, som den ærede sidste Taler, og dernæst tror jeg ogsaa, at hvis man vil fremme Sagen, bør man heller ikke gerne indblande et saadant nyt Spørgsmaal, som naturligvis ikke i principiel Henseende har den Betydning som det andet, den ærede Taler anførte, nemlig at indføre Fæstemænd, som lønnes af Kommunen, i Stedet for det, som her foreslaas. Thi en saadan Ordning vilde da i alt Fald medføre Nødvendigheden af en Forhandling med Kommunen, og saaledes sikkert endvidere medføre, at Sagen atter trækker ud i det uviste. Jeg tror for Resten ogsaa, at der mod en saadan Ordning vilde kunne anføres det, at det dog vist ikke alligevel vilde være hverken til Publikums eller Tyendets Fordeel, at Fæstemændene slet ikke havde nogen Interesse i, om Tyende- eller Arbejderkontrakterne kom i Stand eller ikke. Det er jo indlysende, at dersom en Mand skal ansøres til Flib, ansøres noget til at anstrænge sig for at hjælpe baade den ene og den anden, er det et ret gavnligt Middel dertil, at det hænger sammen med hans egen Fordeel. Dersom Fæstemanden bliver stillet saaledes, at det er ham ganske ligegyldigt, om der er

Søgning til hans Kontor eller ikke, og om han gør sig nogen Umage for at bringe Folk sammen, for at udføre den Mæglervirksomhed, han skal udføre, tror jeg det hverken vil være i den ene eller den anden Part's velforstaaede Interesse. En anden Grund, hvorfor det ligeledes vil fremkalde store Vanskeligheder at gaa den Vej, er den, at vi maa erindre, at denne Lov drejer sig ikke alene om Tyender til Kjøbenhavn, men den sigter til at regulere enhver Fæstemandsvirksomhed, som gaar ud paa at skaffe, ikke blot Tyender, men ogsaa andre Arbejdere Arbejde, enten i Sudlandet eller i Udlandet. Her er Tale om en Mængde Retshforhold, som ikke vedrøre Kjøbenhavns Kommune, og om man end kan tænke sig, at Kjøbenhavns Kommune kunde have nogen Interesse af at skaffe Kjøbenhavnerne Tyender og Arbejdere paa en let Maade, er det dog indlysende, at hele det øvrige Antal af Arbejdskontrakter, som maaske afluttes gennem en Mand her i Kjøbenhavn, men som iverigt slet ikke ere bestemte til at fuldbyrdes her, er noget, som Kjøbenhavns Kommune ikke har nogen særlig Interesse i, og heller ikke nogen særlig Grund til at gøre Ofre for. Derfor tror jeg, at det, naar man ønsker Sagen fremmet, vil være hensigtsmæssigt ikke at indblande saadanne nye Tanker i den, som slet ikke have været fremme paa dens tidligere Bane, hverken i dette Ting eller i det andet.

B. Pederjen: Jeg kan ikke andet end anbefale dette lille Lovforslag baade til Forhandling og hurtig Fremme. Det er en Lov, der føles stor Trang til, og som en stor Del Folk imødeser med Bøngjel. For Tiden er Tilstanden af den Bestaffenhed, at det gaar paa bedste Bestub, naar Folk skulle henvende sig til Fæstemænd for at faa Tyender. Det hænder ikke saa sjældent, at Folk, som faa Tyender fra Fæstemænd og have betalt disse et stort Fæstegebyr, et Par Dage efter opdage, at nu er Tyendet forsvundet, er gaaet tilbage til den Fæstemand, hvorfra det var udgaaet og er blevet bortfæstet paany til en anden. Det paastaas endogaa, at der er Fæstemænd, som give Tyenderne en Præmie for, at de saaledes vende tilbage igen 2, 3, 4, Gange for at blive bortfæstede paany, og det er jo meget troligt, da det er en ret god Forretning for Fæstemændene. Særlig gælder det Malkepiger, fordi den Slags Folk er det altid knapt paa. Dette Forhold er naturligvis værst her i Kjøbenhavn; men vi kende allerede ganske godt Ulemperne ude paa Landet. Jeg vilde derfor ønske, at denne Lov kunde blive